

Národní přírodní rezervace REJVÍZ v Jeseníkách

Národní přírodní rezervace Rejvíz s rozlohou 331,29 ha, která je největším rašeliništěm na Moravě i ve Slezsku, se nachází v severovýchodní části Hrubého Jeseníku u osady Rejvíz, nejvýše položené osady ve Slezsku (790m), připomínané od roku 1687. Její původní německý název Reihwiesen (bohaté louky) napovídá, že se již odedávna jednalo o přírodovědně velmi cenné území, ležící v nadmořské výšce 750-790 m v široké mělké pánvi mírně skloněné k východu.

Rejvízské rašeliniště patří k typu rozvodnicového vrchoviště, jež vznikalo v době

před 6-7 tisíci lety díky vhodné konfiguraci terénu, který umožňuje dostatečné zadržování vody na nepropustném podloží. Původní porost smrku vlivem silného zamokření odumřel a v dalším vývoji došlo

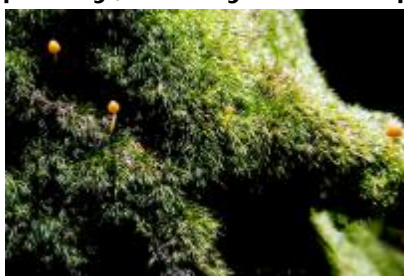
k intenzivnímu růstu rašeliničku a tvorbě rašeliny. Zejména v místech, kde jsou dnes známá jezírka - Velké a Malé vznikla vrchoviště, která se postupně změnila v souvislé ložisko. Rejvízské klimatické poměry umožňují i dnes rašeliništi stálý přirozený vývoj; mocnost rašeliny je největší u Malého

mechového jezírka, kde dosahuje 660 cm, u Velkého mechového jezírka je zhruba poloviční.

Tato svérázná část krajiny je naprosto odlišná od okolí svojí flórou a faunou a to díky specifickým povětrnostním podmínkám, které zde panují, jako je nízká průměrná teplota, dlouhotrvající mrazy s pomalým táním sněhu i častější srážky, jakož i přehřívání povrchu rašeliniště v létě. Specifické životní podmínky mají vliv i na druhové zastoupení živočichů. Podobnost s tundrou dokládá i výskyt zástupců arktické fauny - šídla rašelinného i žluťáka borůvkového, z obojživelníků tu našel domov skokan rašelinný, čolek horský a karpatský. Mezi další obyvatele rašelinišť patří i zmije obecná, netopýr severní, sýc rousný, ořešník kropenatý, vzácný chřástal polní i bekasína otavní.

Turistům jsou z

nejatraktivnější části rezervace zpřístupněny 2 km dlouhou naučnou stezkou, která vychází od parkoviště v západní části osady Rejvíz společně se žlutou turistickou značkou směrem k jihu, podél okraje lesa s hezkými výhledy na rozlehlé rašelinné louky. Po půl kilometru odbočuje u rozcestníku Pod Rejvízem naučná stezka vpravo do lesa ke vchodu do rezervace, kde se platí mýtné a je zde možno zakoupit pohlednice či upomínkové předměty. Odtud pokračuje po dřevěném haťovém chodníku až k Velkému mechovému jezírku. Po cestě lze pozorovat změnu, která probíhá v rostlinné skladbě v závislosti na postupujícím zrašelinění lokality; smrkový les, který dnes tvoří ochranné pásmo samotného rašeliniště, pozvolna ustupuje prosvětlenému porostu borovice blatky, do něhož je místy vtroušena břiza, olše i jeřáb. U jezírka, které má rozlohu 1692 m² a hloubku 2-3 m a které je opředeno mnoha lidovými pověstmi a legendami je možno z bezprostřední blízkosti spatřit masožravou rosnatku okrouhlostou, klikvu žoravinu, rojovník bahenní a mnohé jiné v bohatých porostech rašeliničku. Po příjemném posezení na odpočívadle u jezírka se vrátíme ke vstupu do rezervace, odkud se můžeme buď kilometrovým okruhem po modré turist. značce vrátit do osady Rejvíz anebo pokračovat v putování krásnou a zajímavou krajinou vrchoviště.

Pokud budeme chtít více poznat krásnou a romantickou krajinu a přírodu kolem Rejvízu, vrátíme se po naučné stezce k rozcestníku Pod Rejvízem a dál pokračujeme vpravo po žlutě značeném turistickém chodníku.

Ten nás provede kouzelnou přírodou přes rašeliniště, kolem vrchovištních potůčků na lesní cestu, po níž dojdeme k Bublavému prameni, jenž dostal svůj název kvůli nepravidelnému probublávání vývěřů vody. Odtud již začíná turistická značka mírně stoupat vlevo na hřeben, spojující vrcholek Přední Jestřábí s Kazatelny, k nimž dojdeme po 2,5 kilometrech. Cesta hřebenem je lemována mohutnými porosty borůvek, kterážto skutečnost v létě

jistě zpomalí tempo turistů kvůli bohaté „pastvě“. Od Kazatelny, což je osamocený bizarní skalní blok na okraji hřebene, se naskýtají hezké výhledy na údolí Bělé, táhnoucí se k Jeseníku. Ještě půl kilometru pokračujeme po hřebeni, než žlutě značená pěšina sestoupá do údolí k potoku Černá Opava. Žlutá značka odtud pokračuje doprava lesní silničkou, aby pak po více než 15 km skončila až na Švýčárně; my však odbočíme doleva a po téže lesní silničce se vydáváme podél toku Černé Opavy.

Po třech kilometrech chůze jsme u mostu přes Černou Opavu, kde máme na vybranou ze dvou dalších postupů. Můžeme přejít na druhou stranu a po paralelní lesní silničce, která se brzy začne stáčet doleva dojít až k červeně a modře značené

cestě u hájenky Starý Rejvív, odkud je to k parkovišti u výchozího místa dnešní trasy 2,5 km, přičemž celá dnešní trasa činí asi 18 km. Druhou možností je pokračovat silničkou po pravé straně potoka ještě asi 1,5 km k rozcestníku Pod Koberštejnem a od něj po červené značce vyšplhat

kolem 200 výškových metrů k torzu zříceniny hradu Koberštejn, který měl být založen pravděpodobně koncem 13.stol.na ochranu dolů kolem Zlatých Hor. Zřícenina, která stojí na skalním výběžku pod vrcholem Zámeckého vrchu je dominantou krajiny; od ní se naskýtají hezké výhledy na vrchoviště kolem Rejvízu.

Sestoupíme zpět po červené značce kolem rozcestníku až k mostku přes Černou Opavu a společně s modrou značkou pokračujeme přes Starý Rejvív k parkovišti, přičemž tato zajímavá odbočka prodlouží trasu asi o 4 km.

Použitá mapa : Edice KČT č.55 HRUBÝ JESENÍK 1 : 50 000

vyšlo v magazínu OUTDOOR č. 1 / 2005